

råde, reflekteres. Derfor anvendes retlige standarder typisk på områder, hvor der findes en kompetent instans, der kan udmønte denne praksis. En tilsvarende bestemmelse er indført i markedsføringslovens § 1 om god markedsføringsskik, hvor kravet blandt andet udmøntes ved Forbrugerombudsmandens praksis, og i lov om behandling af personoplysninger § 5, stk. 1, om god databehandlingsskik, hvor kravet udmøntes af Datatilsynet.

Efter lovforslaget vil det først og fremmest blive det klagenævnet, der nedsættes i medfør af § 13 på området for internet-domænenavne, der kommer til at udvikle praksis om god domænenavns-skik. Klagenævnets afgørelser kan prøves af de almindelige domstole, der dermed også vil udmønte kravet, i det omfang domstolene vælger at gå ind i klagenævnets skønsafvejning. Derudover forudsættes det, at administrator i udøvelsen af sin politikskabende virksomhed, i det omfang administrator finder dette relevant, fastsætter generelle retningslinjer om forhold, der ellers vil blive vurderet af klagenævnet på grundlag af generalklausulen.

Det er hensigten med en regel om god skik på området for internet-domænenavne dels at give klagenævnet en klar lovhjemmel til at træffe afgørelser baseret på almindelige rimelighedsovervejelser i stedet for at skulle henvise til »almindelige retsgrundsætninger« mv., dels at tilvejebringe en særlig retlig platform for den fremtidige retsudvikling.

Med ordet registrant sigtes til den, der til enhver tid er registreret som indehaver af internet-domænenavnet, uanset om den pågældende selv har foretaget den første registrering eller har fået overdraget internet-domænenavnet ved aftale, arv eller anden form for succession. Endvidere vil den fysiske eller juridiske person, der står foran at skulle registrere et internet-domænenavn gennem ansøgning, i visse tilfælde kunne betragtes som registrant i medfør af bestemmelsen.

Kravet om overholdelse af god domænenavns-skik gælder derfor både registrering, ibrugtagning, markedsføring, overdragelse, anvendelse og opgivelse af internet-domænenavne. Det har således ikke været til sigtet at lægge nogen begrænsning i, hvilke hændelser omkring registrering og brug af internet-domænenavne der kan være underlagt pligt til at følge god domænenavns-skik. De forhold, der indgår i god skik-vurderingen, kan ikke alene angå registreringsøjeblikket, men også ethvert senere tidspunkt, efter at internet-domænenavnet er registreret. Ligeledes gælder bestemmelsen for enhver efterfølgende indehaver af et internet-domænenavn. Også den, der overtager et al-

lerede registreret internet-domænenavn, vil således skulle iagttage reglerne om god domænenavns-skik.

Den foreslåede bestemmelse håndhæves, som ovenfor nævnt, af klagenævnet og domstolene, hvori-mod bestemmelsen ikke giver administrator hjemmel til at træffe konkrete afgørelser overfor registranter alene baseret på generalklausulen. Administrators afgørelser over for de enkelte registranter vil således i det hele skulle træffes på grundlag af de af administrator fastsatte gældende forretningsbetingelser og vilkår. De krav, administrator herudover måtte ønske at rette mod enkelte registranter, må administrator formulere som en påstand, der nedlægges overfor klagenævnet med registranten som indklaget, jf. den foreslåede § 15. Som nævnt i bemærkningerne til § 11, skal administrator ikke på forhånd påse, at bestemmelserne i de gældende forretningsbetingelser og vilkår overholdes. Bliver administrator imidlertid opmærksom på, at forretningsbetingelser og vilkår er overtrådt, kan administrator enten håndtere sagen selv eller indbringe sagen for klagenævnet.

Hvor generalklausulen i markedsføringslovens § 1 efter sin ordlyd alene gælder for privat erhvervsvirksomhed og offentlig virksomhed, som kan sidestilles hermed, er det sigtet med den foreslåede bestemmelse, at denne også kan gøres gældende over for personer og institutioner, der ikke optræder som erhvervsdrivende, f.eks. privatpersoner, foreninger, offentlige myndigheder, institutioner mv. I denne henseende tjener den foreslåede generalklausul således til at supplere og klargøre det eksisterende hjemmelsgrundlag gennem tilvejebringelsen af en udtrykkelig lovhjemmel.

Inden for det erhvervsmæssige område, dvs. området for markedsføringslovens § 1, vil den nye generalklausul for fremtiden skulle anvendes frem for markedsføringslovens § 1, jf. det almindelige princip om, at den specielle regel går forud for den generelle regel. Her er der således tilsigtet en »udskiftning« af hjemmelsgrundlaget. Det understreges i den forbindelse, at det ikke har været hensigten derved at opnå ændringer i den materielle retsstilling, således som denne har udviklet sig i den hidtidige praksis på baggrund af markedsføringslovens § 1 primært fra Klagenævnet for Domænenavne. Introduktionen af en særregel om god skik på internet-domænenavnsområdet har imidlertid også et mere offensivt sigte. Den foreslåede generalklausul vil således muliggøre en fremtidig retsudvikling, som i højere grad end den generelle bestemmelse i markedsføringslovens § 1, vil gøre det muligt for klagenævnet og domstole mv. at inddrage de særlige hensyn, som internet-domænenavne giver anledning